

osoby na rozdíl od pouhé neopatrnosti v jednotlivém případě. Než z toho nijak neplyne, že nelze na tuto trvalou vlastnost usuzovati z jediného případu a že nelze při tom hleděti k okolnostem, jež následovaly úrazu, neboť již první poklesek zjednané osoby může být takový, že zřejmě poukazuje na její nezdatnost, a i okolnosti, jež následovaly úrazu, mohou nasvědčovati tomu, že nejde o případ ojedinělé nedbalosti, nýbrž o nezdatnost zjednané osoby. Nezdatnost tuto ovšem musí tvrditi a dokázati žalobce (poškozený), leč by břímě průkazní bylo zvláštním předpisem zákona přesunuto na škůdce, jak tomu na příklad jest v § 1320 obč. zák. Než tento důkaz žalobkyně provedla, neboť byly zjištěny skutečnosti, opodstatňující závěr, že domovnice Marie S-ová byla osobou nezdatnou, najmě, uváží-li se, že si nevšímalala ani úředních předpisů, a že, ačkoliv se již přihodil úraz, o něž jde, v pozdější době chodník před domem opět neposypala, ač bylo náledí a u jiných domů chodníky byly posypány. Že by tato nezdatnost musela býti patrná, zákon nežadá, neboť § 1315 obč. zák. nemluví o patrné nezdatnosti. Pravdou jest, že žalovaná nemohla zabrániti ustavičnému padání sněhu, ale nic jí nebránilo, aby se neřídila vyhláškou městské rady v Z. ze dne 11. ledna 1923, čís. 881 ohledně čištění chodníků, a, pokud dovolání, poukazujíc k předpisu § 1311 obč. zák., tvrdí, že ona vyhláška není zákonem, stačí dovolatele odkázati k tomu, co v této příčině uvedl již odvolací soud, totiž, že vyhláška byla vydána obcí u výkonu bezpečnostní policie v mezích zákonem jí vytčených a že tudíž jde o předpis vízící osoby jím dotčené. Byl tudíž žalovaný povinen postarati se o to, by chodník před jeho domem při náledí nebo, když následkem rozšlepaného sněhu stal se hladkým a kluzkým, jak tomu bylo v tomto případě, byl vždy nejen čistěn, nýbrž i řádně posypán. Použil-li žalovaný k tomu, jak dolíčeno, osoby nezdatné, ručí za škodu, kterou tato osoba v této vlastnosti způsobila žalobkyni.

Čís. 9436.

Pojišťovací smlouva.

Nebyla-li správná a pravdivá odpověď pojistníkovra jednatelra pojišťovny v návrhu správně zapsána, čehož si pojistník při podpisu návrhu nevšímal, zavlnil nesprávnou odpověď jednatel pojišťovny. Odstup pojišťovny od smlouvy byl tu po případě neplatný a právně bezúčlnný.

(Rozh. ze dne 5. proslnce 1929, Rv II 121/29.)

Žalobě pojištěnce proti pojišťovně o zaplacení pojistného za škodu způsobenou požárem bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Ne j v y š š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů:

Žalovaná pojišťovna odpírá, pokud lze seznati z dovolacího spisu, žalobci výplatu pojistného co do výše již nesporného ien ještě z důvodu, že žalobce na otázku danou mu při sepisování návrhu na pojištění,

utrpěl-li na předmětech navrhovaných či na jiných již škodu požárem jako na otázku o závažných okolnostech nebezpečí odpověděl záporně, ačkoliv to ohledně jiných předmětů neodpovídalo pravdě, a že tudíž byla podle čl. 7 čís. 1 všeobecných pojišťovacích podmínek oprávněna upustiti od smlouvy, což učinila. Ale dovolání si při tom nevšimá skutkového zjištění nižších soudů, že žalobce jednatelům pojišťovny Jaroslavu S-ovi a Josefu M-ovi na příslušnou otázku podle pravdy udal, že již vyhořel, ale na jiných místech, jenže tato jeho správná a pravdivá odpověď jednateli žalované v návrhu nebyla správně zapsána, čeho si žalobce při podpisu návrhu nevšiml, spoléhaje na to, že návrh byl vyplněn podle jeho údajů. Z toho nižší soudy právem usoudily, že nesprávnou odpověď spíše zavinili jednatelé žalované společnosti (srovnej k tomu i Dr. Ehrenzweig, Die Rechtsordnung der Vertragsversicherung, Vídeň 1929, str. 40, a vysvětlivky k pojišťovacímu řádu vydané ministerstvem spravedlnosti ve Vídni 1915, strana 21 a 64.) Nikterak nelze však podle toho, co zjištěno, žalobci přičísti obmyslnost a přichází proto v úvahu ustanovení čl. 7 čís. 4 všeob. poj. podmínek, podle něhož v případě, že pojistníkovi nelze přičítati obmyslnost, jest odstup vyloučen, nezpůsobila-li zamlčená nebo nesprávně pokud se týče neúplně udaná okolnost nebezpečí ani na dostavení se příhody ani na rozsah plnění, k němuž pojišťovatel jest zavázán, což se nestalo a což ostatně nebylo ani tvrzeno. Z toho plyne, že odstup žalované od smlouvy byl neplatný a právně bezúčinný a není proto, any ostatní námitky již nejsou uplatňovány, příčiny ke změně napadeného rozhodnutí z důvodu právního omylu.

Čís. 9437.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Měla-li podle stanov, pakliže se k valné hromadě svolané za účelem zrušení společenstva nedostaví polovice členů, býti svolána druhá valná hromada k vyřízení téhož denního pořádku, jež bez ohledu na počet přítomných jest způsobilá se usnášeti, což musí býti v novém svolání podotčeno, musí býti druhá valná hromada svolána znovu samostatně a není přípustno, svolati druhou valnou hromadu již ve svolání první valné hromady.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1929, R I 924/29.)

Rejstříkový soud nevyhověl opovědi zrušení a likvidace družstva k rejstříku, poněvadž pro II. valnou hromadu ve svolávací vyhlášce v časopisu L. ze 7. června 1929 není uvedeno, v kterou hodinu se bude konati, takže tato II. valná hromada nebyla platně svolána a nemohla se platně usnášeti (§ 16 stanov, § 30 zákona čís. 70/1873 ř. zák.). Nutno proto valnou hromadu šetříc stanov a zákon opakovati a výsledek sem do 31. října 1929 opověděti. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvod y: Podle § 16 stanov má býti, když se k valné hromadě svolané za účelem zrušení společenstva nedostaví polovice členů, svolána druhá valná hromada k vyřízení téhož denního pořádku,